

[Flygaard]

gen i dette semester. For Århus' vedkommende vil dette i efteråret betyde en bevilling på 4 undervisningsuger à 300 assistenttimer, svarende til 4×76.470 kr. – i alt 305.880 kr. Denne hjælp skal ydes øjeblikkelig for at rette op på situationen.

På længere sigt må der over finansloven sikres en merbevilling til assistentkontoen på Århus universitet, der forhindrer de tilfælde og utilsigtede konsekvenser af besparelserne, der er kommet til udtryk i denne sag.

Besvarelse (10/11 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fordelingen af den bevilling, undervisningsministeriet har stillet til rådighed for det humanistiske hovedområde ved Århus universitet, er efter styrelsesloven et decentralt anliggende. Det er således fakultetets styrende organer, der fordeler bevillingen mellem de forskellige institutter, herunder også til musikvidenskabeligt institut.

Universitetet har oplyst over for ministeriet, at der har været problemer omkring musikundervisningens start i september måned 1981, idet studienævnet for musik erklærede, at man på baggrund af utilstrækkelige undervisningsassistentbevillinger ikke kunne tage ansvaret for undervisningen i efterårssemesteret.

Ved universitetets egen foranstaltning var undervisningen i musikvidenskab inden for alle discipliner dog igangsat den 25. september 1981, og det er endvidere oplyst, at undervisningsassistentundervisningen i dette efterår vil omfatte ca. 11 uger.

Undervisningsministeriet afventer i øvrigt meget snart redegørelser fra de enkelte humanistiske fakulteter om problemer og løsningsmuligheder på kortere og længere sigt i lyset af de reduktioner i bevillingsrammerne, der er en konsekvens af de faldende studentertal.

Spm. nr. 140

Til *energiministeren* (29/10 81) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, f. eks. ved møder mellem elprisudvalget og gas- og varmeprisudvalget, at indhøstede erfaringer i elprisudvalget vedrørende fastsættelse af

regler, administrative bestemmelser etc. overføres til gas- og varmeprisudvalget?»

Begrundelse

Af forarbejder til lov om varmforsyning (nr. 258 af 8. juni 1979), kapitel 6, fremgår det, at prissættelsen inden for varmforsyningsområdet foreslås at skulle finde sted efter ordningen gældende for elforsyningsområdet.

Erfaringerne fra gas- og varmeprisudvalgets forholdsvis korte virke tyder imidlertid på, at man ikke i tilstrækkeligt omfang drager nytte af de af elprisudvalget indhøstede erfaringer. Tværtimod kan man konstatere, at naturgasselskaberne i strid med god praksis og erfaring benytter sig af en række særordninger, f. eks. ned til ingen tilslutningsafgift, rabatter på brændslet og tilbagekøb af forbrugeranlæg. Som fjernvarmeværkernes forening har peget på, kan dette om få år medføre store ekstra omkostninger for den enkelte varmekunde, bl. a. fordi der vil opsamle sig betydelige gældsforpligtelser i gassektoren. Dette finder jeg meget uheldigt, både fordi der kan være tale om spild af ressourcer, men også fordi det kan betyde meget uensartede bestemmelser inden for de pågældende områder.

Da udarbejdelsen af regler m.v. i medfør af lov om varmforsyning kapitel 6 er ret så fremskredet, skal jeg henstille til ministeren om et hurtigt initiativ.

Besvarelse (10/11 81):

Energiministeren (Poul Nielson):

Gas- og varmeprisudvalgets virke er reguleret i §§ 27–30 i lov om varmforsyning (lov nr. 258 af 8. juni 1979), som samtidig lægger rammen for energiministerens mulighed for at give retningslinier til udvalget.

Det fremgår heraf, at energiministeren skal udnævne udvalget og fastsætte udvalgets retningsorden. Endvidere skal energiministeren udarbejde retningslinier for, hvorledes forsyningsvirksomhederne kan indregne driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital i priserne for varme og gas, idet dog indregningen i priserne af henlæggelserne og forrentningen tillige forudsætter gas- og varmeprisudvalgets godkendelse.